

הכונס פרק ששי

בבא קמא

סא

עין משפט
ג"ר סוזה

ה"ג קראי למה לי ולא גרסינן הרי : מכדי גמרא שפלו ליה . לא
לגדך אלא לנמנר הלהכו כמו שקלנו לו ומאי ולא אבה : דענד
לשם שמיס . כיון דאיכא איסורא גבי איניש דעלמא : **במתני' דרר**
הרבים י"ז אמות מעגלות דדגלי מדבר ילפינן במסכת שבת (ד'
סא) : **גמ' ע"פ דר' קא חשיב** תורה אור

ה"ג אלא למאן דאמר עמון בלש תרתי קראי למה לי . אכל הא
לא בעי דלמה לי כלל קראי דחד קרא לאסריך לכל הפחות
מאוס בעיח דעמון והא דכתיב ויוליה לר"י היליה שלא הגיח
לשדוף כדי שלא יחשיבו בעמון ולרבנן שהגיל אח המיזיק שלא נתחייב
לשלם אכל חרי קראי למה לי דלמ"ד
לחלופי אע"פ שאם לא היו ערשים
היו נרייס לשלם אם מותר לטול
שעורים על מנת לשלם דמיס מ"מ
הזכיר ערשים לפי שהיו מזומנים שם
והיו רוצים לפרעם תחתיקן ולמ"ד
להגיל עלמא בזמון חזירו מיבעיא
ליה בשעורין דלא חשיבי כל כך
ובעודשים דחשיבי טובא אלא למ"ד
עמון תרתייהו למה לי ובקונטרס גרס
קראי למה לי : **מאי** ולא אבה דוד
לשחוס . הוה מ"ז למימר אחד מהך
דמיבעיא ליה עס עמון אלא משמע
ליה דאכל מילתא דאזיבעיא ליה קאי
ומכאן קשה לפי פירוש הקונטרס
דמעשה בל לפניו שרפו אנשוי גדיש
והיו זה כלים עמונים דלפירושו הוה
ליה למימר שלא אבה דוד לשחוס
הייט שלא רצה להפטר מהמת
שהוא מלך :

אלא למ"ד טמון באש קמיבעיא ליה מאי
איבעי ליה קראי אמר לך טמון וחדא מהך
קמיבעיא ליה בשלמא למ"ד הני תרתי היינו
סמאל דכתיב ואלא אבה דוד לשחוס אמר כיון
דאיכא איסורא לא ניהא לי אלא למ"ד טמון
באש קא מבעיא ליה מכדי גמרא הוה
דשלוו ליה מאי לא אבה דוד לשחוס :
דלא אמרינהו משמיהו אמר כך מקובלני
מבית דינו של שמאל הרמתי כל המוסר
עצמו למות על דברי תורה אין אומרים
דבר הלכה משמו י"סך אותם לה בשלמא
למ"ד הני תרתי משום דעבר לשם שמים
אלא למ"ד טמון באש מאי י"סך אותם
לה דאמרינהו משמא דגמרא : **מתני' עברה**
גדר שהוא גבוה ד' אמות או דרך הרבים
או נהר פטור : **גמ' והתניא עברה גדר**
שהוא גבוה ארבע אמות חייב אמר רב פפא
***תנא דירן קא חשיב מלמעלה למטה** שיש
אמות פטור חמש אמות פטור עד ארבע
אמות פטור תנא ברא מלמטה למעלה קא
חשיב שתי אמות חייב שלש אמות חייב
עד ארבע אמות חייב אמר רבא ד' אמות
שאמרו דפטור אפילו בשדה קוצים אמר רב
פפא ומשפת קוצים ולמעלה ד' אמות אמר
רב לא שנו אלא *בקולחת אבל בנכפפת
אפילו עד מאה אמה חייב **ושמאל** אמר
מתני' בנכפפת אבל בקולחת אפילו כלה
פטור תניא בווריה דרב **בד"א בקולחת אבל**
בנכפפת ועצים מצויין לה אפילו עד מאה
מיל חייב עברה גדר או שלולית שהם
רחבים ח' אמות פטור : דרך הרבים : מאן
תנא אמר רבא **ד"א היא *דתנרבי אליעזר**
אומר שש עשרה אמות כדרך רה"ר (פטור) :

עברה גדר שהוא גבוה ארבע
אמות . בגמרא מפרש
ארבע אמות משפת קוים ולמעלה
וגראה לר"י דאיידי שאין הגדר גבוה
מן השלבה שאם היה גבוה יותר
מאי קמפליג בין קולחת לנכפפת מה
לי זה ומה לי זה כיון שהגדר גבוה
מן השלבה מה יכולה להזיק אלא
ודאי בשאין גבוה מן השלבה איירי
ומיחו כשאין עני הדליקה גבוהין מן
הגדר איירי שאם היו גבוהין מן
הגדר מה מועיל שהגדר גבוה מן
הקוים הרי הוא חלוו היתה המדורה
על הגדר אלא כשעני הדליקה שוים
לגדר איירי או נמוכים מן הגדר ועוד
נראה דגבוה ד' אמות דקתני אע"פ
הדליקה קאי שהגדר גבוה מעני
הדליקה ארבע אמות ורב פפא בל
להוסיף בגמ' שמשפת קוים ולמעלה
נמי בעינן ארבע אמות אבל פשיטא
דמתניתין אע"פ הדליקה קאי ולשון
עבר לא שייך אם לא היה הגדר
גבוה מעני הדליקה אע"פ שהשלבה
עולה למעלה מן הגדר :

והתניא עברה גדר כו' . תומר
ר"י דאי גרסי' דברייתא
עד ובמתניתין לא גרסינן עד לא ניחא
דלא שייך למפדך כלל דפשיטא
דברייתא מלמטה למעלה קא חשיב
לחך לא נהר פטור ופשוט קתני
במתניתין עד כמו דברייתא אין שייך
להקשות דפשיטא דמתניתין לא מפרש
אלא מלמעלה למטה ובדייתא לא מפרש
אלא מלמטה למעלה אכל אי
במתניתין קתני עד ובדייתא לא קתני
עד אז שייך למפדך שפיר
אי נמי בשניהם אין עד שייך למפדך
שפיר דמתניתין קתני עד ובדייתא
לא קתני עד ולא כאן ולא כאן סברא
הוא דכי הכי דך מפרשא בעד הך נמי
מפרשא בעד : מפרשא בעד :
לא שט אלא בקולחת . אגדר קאי
וגרס אבל בנכפפת אפי' עד מאה אמה
ולא גרס מיל דקאי אדרך רה"ר ואין
נראה דהא בסמוך מייתי משנה דדרך
הרבים ואמרינן עלה מאן תנא משמע
דעד השתא לא איירי זה אע"פ דברייתא
כוחיה גרס מיל דברוח איירי ולא
בגובה דקתני ועלים מזויין לה מ"מ
שפיר קאמר תניא כוחיה דברייתא
עוקמה למתניתין בקולחת : **דרך**
הרבים מאן תנא רבי אליעזר היא .
אמתניתין קאי והני סהם וח"כ
מתקוחה : **מאן** דאמר נהר ממש
אע"פ דליה ביה מ"א . ובע"פ הרבים
בעי ט"ו אמות הכא כגו בל' אמות
מחוץ לה סהגדר עמוק וגם יש בו
קרייתיה מים שעוזרים בו תמיד :
א"ר מפסיקין לפאה כו' . במסכת פאה
(פ"ב מ"א) גרס בסדר המשנה דרך
היחוד וח"כ דרך הרבים ומפרש
בירושלמי דמאוס כופא אלתריך
למיחני דקתני הכל מפסיקין לורעים
ואינו מפסיקין לאין דקמ"ל
דאפילו דרך הרבים איש מפסיק
לאילנות ועוד [קא] חשיב שם שכל
הרבים והיחוד ושכל הרבים הקבוע
בימות החמה ובימות הגשמים והשתא
שביל היחוד אלתריך לאשמועינן
דאע"פ שהוא קבוע ודרך היחוד
הוא קבוע ודרך היחוד הוא קבוע
בימות החמה ובימות הגשמים אבל
שביל הרבים אע"פ שאין קבוע
בימות הגשמים מפסיק קא משמע
לן :

עין משפט
ג"ר סוזה

עין משפט
ג"ר סוזה

שמחלקת של לאנפיה . כשגולה האמה מתמלה מים צרות שיחין ומערות שכביחיה שמסקין בהם השדות :
וליה

מלמטה למעלה שש אמות או פמה
אמות ד' אמות פטור . ד"ס' עד
ועד בכלל : **עברה** כשהוא חשיב מלמטה
למעלה שתי אמות או שלש אמות
חייב . וד' אמות פטור ד"ס' עד ולא
עד בכלל וכוין שוין ב'ד' אמות דפטור :
לאלא דירן עד ועד לכלל ברא
עד ולא עד בכלל : **ואפילו בשדה**
קוים . אפילו היתה שדה שקופלת
[נשס] האור מעל לגדר מלאה קוים
שטח האש לבצר בה וללג פטור :
לא שנו . דפטור : אלא בקולחת .
אש שקולח מחמר ועולה למעלה :
אכל נכפפת . שהרוח מטה אותה
וכופה לדרין ומפסקה השלבה
ודולגה לשון מורי . **לשאל** אחרת
נכפפת אש נמוכה הולכת ונסרכת
בעשבים ובקסמים שעל גבי קרקע
הלק אפילו עברה דרך רה"ר רחב
דאז חייב : **במה דרכים אמורים** .
מהל עברה דרך רה"ר פטור :
שוליים . לקמיה מפרש : ר"א .
במתניתין : **אריסא דדגלי** . יאור
קען שדולין ממנו ומשקין שדות :
מאן דאמר נהר ממש אע"פ דליה
ניס מ"א . והואיל ורבא הוה כדרך
הרבים : **מפסיקין לפאה** . להגיח
פאה מכל אחד ואחד : **סנהל** .
שדה מכאן ושדה מכאן ונחל עמוק
באלמנע חייב להגיח פאה מכל אחד
ואחד : **דרך סיחיד** . ארבע אמות :
שוליים . מתקבצין כמו מן השלל של
בזים (בינה דף ז.) דבר אחר לשון
שלל ומלקוח (במדבר נא) דבר
המקובץ : **שמחלקת שלל לאנפיה** . שמסקין
אוקן ממנה והן עושין פירות :
באגני

טור : **הרבים** אמתניתין קתני עד ובדייתא לא קתני עד ולא כאן ולא כאן סברא
הוא דכי הכי דך מפרשא בעד הך נמי מפרשא בעד : מפרשא בעד :
או נהר : **רב אמר נהר ממש** ושמאל אמר ארייתא דדלאי מ"ד נהר ממש
אע"פ דליכא מ"א **ומ"ד** ארייתא דדלאי אי אית ביה מ"א אין אבל לית ביה
מ"א לא תנן התם *ואלו מפסיקין לפאה הנחל והשלולית יודך היתב
דרך הרבים מאי שלולית אמר רב יהודה אמר שמאל מקום שמי
גשמים שוללין שם רב ביבי א"ר יוחנן אמת המים שמחלקת שלל
לאנפיה **מאן דאמר מקום שמי** גשמים שוללין שם כ"ש אמת המים נמצא
דאמר אמת המים אבל מקום שמי גשמים שוללין שם לא מפסקי דהנהו
באגני

שמחלקת של לאנפיה . כשגולה האמה מתמלה מים צרות שיחין ומערות שכביחיה שמסקין בהם השדות :
וליה

* ד"ר אריסא
ר"ל פלו

(ר"מ.נ. ע"ס)

מכרתי' מ"א
אונסן ד'ין ג"א אונסן
א"רית דרממות בקינ
אשירן זמורין ד' אסמיה

סאה פ"ב
[מ"א] כ"ב כה.
מחנות ע"ו
ח"פ ס' קדושים